

نامه آقای هنردار به جمعیت و تقاضای دیدار فرزند زندانی اش

مرداد ماه ۱۳۵۷

بسم الله الرحمن الرحيم

می خواهم از پدری مظلوم برایتان بنویسم که نه فریادش را فریادرسی و نه سؤالش را پاسخگوئی است. حدود هیجده (۱۸) ماه پیش سه چهار نفر پلیس امنیتی به خانه ام آمدند که ((در اطاق پسر در تهران مواد مخدره پیدا کرده ایم و حال می خواهیم اینجا را نیز بگردیم ببینیم چیزی هست یا نه؟)) سپس به تفتیش سطحی از خانه ام پرداختند و بعد از سؤال و جوابهایی که از اول خانه کردند رفتند. ((پیدا شدن مواد مخدره)) در اطاق او تنها بهانه و ستاویزی است برای تفتیش خانه، دستاویزی که همیشه در موارد سیاسی مورد استفاده رژیم ایران قرار میگیرد.

پسرم، مهدی هنردار، دانشجوی سال آخر مکانیک دانشکده علم و صنعت ایران است که در بهمن ماه ۱۳۵۵ (ژانویه ۱۹۷۷ میلادی) به دلیلی موهوم و نامعلوم به اسارت رژیم ایران درآمده و هیجده (۱۸) ماه است از او خبری ندارم. در این مدت کمتر سازمان و یا فردی نیست که به او مراجعه نکرده باشم و از او در اینباره کمک نخواستہ باشم ولی هیچکس جوابی که بتواند اندکی دردم را تسکین دهد نداده است. زندانها همواره کینه توزانه جواب میدادند که: "چنین زندانی ای در لیست زندانی های ما نیست"

ساواک و کمیته ایرانی دفاع از حقوق بشر وابسته به سازمان ملل پس از دست به سرکردنهای فراوان و این جواب مکرر که: "اصلاً چنین کسی را نگرفته اند" سرانجام پاسخ داده اند که: "مدتی است پسر شما را آزاد کرده ایم"، این جواب سرانجام کسانی است که تا به حال منکر وجود چنین زندانی ای می شده اند.

شکی ندارم که جواب آخر آنها فریب بزرگی است که می خواهند در پناه آن خود را از مراجعه مکرر ما به سازمانهایشان رها کنند و علاوه بر آن دستشان باز باشد که هر تصمیمی که بخواهند در مورد فرزندم بگیرند. آیا به نظر شما در جایی از دنیا قانونی وجود دارد دال بر اینکه باید برای مدتی این همه طولانی زندانی را از دیدن خانواده اش بدور داشت تا در پناه آن رژیم ایران بتواند به چنین عملی دست بزند؟ آیا ملاقات کردن یک اسیر نقض قوانین بین المللی و منجمله قوانین ایران است که رژیم بشر دوست!

ایران می خواهد با جلوگیری از آن از قانون حمایت و پاسداری کند! آیا اگر مجرمی ولو به شدیدترین مجازاتها محکوم شده باشد و اگر بدترین جرمها را مرتکب شده باشد باید از ملاقات محروم باشد.

آزادی فرزندم پیش کش! اما ملاقاتش چه؟ آیا دیدار این بیگناه هم برای رژیم خطرناک است؟

به هر حال از مقام محترم شما که مرجعی بین المللی هستید و احیاناً احساس تعهدی هم میکنید و رژیم ایران برخلاف رفتاری که با ما دارد سئوالات شما را بی جواب نمی گذارد، می خواهیم هرکاری را که حداقل بتواند باعث ملاقات فرزندمان شود و بتوانید انجام دهید، انجام دهید، شاید پاسخی بر ندای دادخواهی ما باشید.

به امید خدا و اظهار امتنان از شما

حسین هنردار

کاشان - خیابان بابا افضل جنب صادرات - مرغ فروشی هنردار

۱. منظور نویسنده این شکوائیه، کمیته دفاع از آزادی و حقوق بشر و پیشبرد آن در ایران است که وابسته به سازمان ملل متحد میباشد.